

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **V. J.** bytom v T., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 7. apríla 2009, č. k. 43Sd/9/2008-28 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 7. apríla 2009, č. k. 43Sd/9/2008-28, **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne z 1. júla 2008 číslo X. v spojení s rozhodnutím z 23. októbra 2008 číslo X. **z r u š u j e** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom zo 7. apríla 2009, č. k. 43Sd/9/2008-28, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 1. júla 2008 číslo X. v spojení s rozhodnutím z 23. októbra 2008 číslo X., ktorým bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok vo výške 18 498 Sk mesačne počnúc od 12. júna 2008 s tým, že nárok na starobný dôchodok mu vznikol k 15. marcu 2008, kedy splnil zákonom stanovené podmienky, ale vzhľadom na jeho dočasnú práceneschopnosť, ktorá trvala od 14. júna 2007 do 11. júna 2008, mu nárok na výplatu dávky vznikol až po

skončení dočasnej práceneschopnosti v súlade s § 80 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“). Podľa názoru krajského súdu odporkyňa postupovala pri vydaní napadnutého rozhodnutia v súlade so zákonom.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby mu odvolací súd priznal starobný dôchodok od 15. marca 2008, nakoľko k tomuto dátumu splnil zákonné podmienky na vznik nároku naň.

Odporkyňa žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa treba vyhovieť.

Podľa § 109 ods.1, 2 zákona o sociálnom poistení nárok na nemocenskú dávku, dôchodkovú dávku, úrazovú dávku, dávku garančného poistenia a dávku v nezamestnanosti (ďalej len "dávka") vzniká odo dňa splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Nárok na výplatu dávky vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie alebo vyplácanie dávky.

Podľa § 80 zákona o sociálnom poistení starobný dôchodok, predčasný starobný dôchodok a invalidný dôchodok sa nevypláca počas obdobia, v ktorom z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti má poistenec nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca podľa osobitného predpisu alebo nemocenské, ak dočasná pracovná neschopnosť vznikla pred priznaním starobného dôchodku, predčasného starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľovi vznikol 15. marca 2008 nárok na starobný dôchodok, lebo dosiahol vek 55 rokov a splnil aj ostatné podmienky, ktoré predpokladá zákon na priznanie tejto dávky.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok od 15. marca 2008, ale nárok na jeho výplatu mu vznikol až od 12. júna 2008, lebo za obdobie od 15. marca 2008 do 11. júna 2008, kedy mu skončila tzv. „podporná doba“, mu podľa § 80 zákona o sociálnom poistení nárok na výplatu starobného dôchodku nevznikol, lebo mu boli vyplácané dávky nemocenského poistenia.

Z preskúmaných rozhodnutí odporkyne však preskúmaných rozhodnutí odporkyne možno zistiť, že odporkyňa pri rozhodovaní nedostatočne rozlišovala medzi okamihom vzniku nároku na dávku a okamihom nároku na jeho výplatu. Hoci sama vo výroku svojho rozhodnutia z 23. októbra 2008 číslo X. uviedla, že nárok a starobný dôchodok vznikol navrhovateľovi 15. marca 2008, starobný dôchodok mu priznala až s účinnosťou od 12. júna 2008. Takýto výrok rozhodnutia obsahuje vnútorný rozpor, keď súčasne deklaruje vznik nároku na dávku 15. marca 2008 ale bez uvedenia právne významného dôvodu súčasne navrhovateľovi priznáva starobný dôchodok až od 12. júna 2008, preto je rozhodnutie nejasné a nezrozumiteľné.

Z obsahu rozhodnutia možno vyvodiť, že odporkyňa nedostatočne rozlišovala medzi vznikom nároku na dávku a nárokom na jej výplatu.

Ak navrhovateľ splnil podmienky nároku na dávku 15. marca 2008 (čo bolo obsahom dávkového spisu preukázané) a ak od tohto dňa požiadal o jej priznanie, potom mu vznikol nárok na starobný dôchodok od 15. marca 2008. Uvedený deň bol rozhodujúci pre výpočet výšky starobného dôchodku navrhovateľa a v budúcnosti môže byť právne významný pre posudzovanie možných zvyšovaní alebo úprav dôchodku. Odporkyňa bola preto povinná priznať navrhovateľovi starobný dôchodok odo dňa, od ktorého dôchodca splnil podmienky pre jeho priznanie (v danej veci od 15. marca 2008). Skutočnosť, že navrhovateľovi, ktorému vznikol nárok na starobný dôchodok 15. marca 2008 vznikol súčasne nárok na nemocenské dávky za čas po vzniku nároku na starobný dôchodok do 11. júna 2008 má však za následok, že s poukazom na § 80 ods. 2 zákona o sociálnom poistení nemá navrhovateľ nárok na výplatu starobného dôchodku. Takéto vyjadrenie nároku navrhovateľa na vznik nároku na starobný dôchodok a vznik jeho nároku na výplatu starobného dôchodku však preskúmané rozhodnutie neobsahuje a nemožno neho jednoznačne zistiť, od ktorého dňa má navrhovateľ

nárok na starobný dôchodok od ktorého obdobia (prípadne za ktoré obdobie) nemá nárok na výplatu starobného dôchodku. Rozhodnutie odporkyne z 1. júla 2008 číslo X. v spojení s rozhodnutím z 23. októbra 2008 číslo X. preto nezodpovedá zákonu a bolo potrebné ho zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nepovažoval rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že hoci krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa vyhovel a rozsudok Krajského súdu v Trnave zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne z 1. júla 2008 číslo X. v spojení s rozhodnutím z 23. októbra 2008 číslo X. zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 220 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo úspešnému navrhovateľovi v konaní trovy nevznikli a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová